

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/301/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610210564
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5610210564.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci žalobcu: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v R., B. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, so sídlom v U. O., M. A. XXX/XX, proti žalovaným: 1/ Robert Vítek, trvale bytom v U. C., C. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Petrom Jančim, advokátom, so sídlom v U. O., B. XXX, 2/ Peter Krajčuško, trvale bytom M. XXX, v konaní o zaplatenie 66.387,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/46/2011-228 zo dňa 24. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/46/2011-228 zo dňa 24. 09. 2014 vo výroku, ktorým uložil žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 46.387,83 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 66.387,83 Eur za čas od 06.12.2007 do 25.08.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 61.387,83 Eur za čas od 26.08.2009 do 16.09.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 55.387,83 Eur za čas od 17.09.2009 do 30.09.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 51.387,83 Eur za čas od 01.10.2009 do 12.10.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 48.887,83 Eur za čas od 13.10.2009 do 06.11.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 48.387,83 Eur za čas od 07.11.2009 do 12.11.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 47.387,83 Eur za čas od 13.11.2009 do 20.11.2009 a s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 46.387,83 Eur od 21.11.2009 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, p o t v r d z u j e.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

O trovách odvolacieho konania r o z h o d n e súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uložil žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 46.387,83 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 66.387,83 Eur za čas od 06.12.2007 do 25.08.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 61.387,83 Eur za čas od 26.08.2009 do 16.09.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 55.387,83 Eur za čas od 17.09.2009 do 30.09.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 51.387,83 Eur za čas od 01.10.2009 do 12.10.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 48.887,83 Eur za čas od 13.10.2009 do 06.11.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 48.387,83 Eur za čas od 07.11.2009 do 12.11.2009, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 47.387,83 Eur za čas od 13.11.2009 do 20.11.2009 a s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z istiny 46.387,83 Eur od 21.11.2009 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 05.12.2006 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi k uzavretiu zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa požičať dlžníkom peňažnú sumu 2.000.000,00 Sk, ktorá im bola odovzdaná v deň podpísania zmluvy. Dlžníci sa zaviazali spoločne a nerozdielne vrátiť požičanú sumu jednorazovou splátkou do 05.12.2007 v hotovosti. Záväzok ručenia z titulu predmetnej zmluvy prevzal R. G., nar. XX.XX.XXXX.. Úrok z pôžičky dohodnutý nebol. Návratnosť pôžičky s príslušenstvom bola zabezpečená zmenkou vystavenou dlžníkom 1/ a 2/, podpísanou ručiteľom v prospech veriteľa vo výške požičanej sumy. Pravosť podpisov dlžníkov aj ručiteľa bola osvedčená zamestnankyňou poverenou notárom JUDr. Vierou Kupcovou z U. O. dňa 05.12.2006, pred ktorou menovaní zmluvu podpísali. Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že dlžníci svoj záväzok vyplývajúci z vyššie uvedenej zmluvy riadne a včas nespĺnili, keď žalobcovi ako veriteľovi včas a riadne nevrátili poskytnutú sumu 2.000.000,00 Sk. S obranou žalovaných, že v skutočnosti, z ich strany nedošlo k prevzatíu sumy 2.000.000,00 Sk ale išlo o zjednotenie troch predchádzajúcich pôžičiek vo výške 700.000,00 Sk poskytnutej v roku 2005, 300.000,00 Sk vyplatenej v hotovosti na účet žalovaného dňa 08.03.2006 a pôžičky 1.000.000,00 Sk požičanej v decembri 2006 sa prvostupňový súd nestotožnil. Konštatoval, že obidvaja žalovaní ako dlžníci podpísali zmluvu o pôžičku slobodne, vážne, boli oboznámení s jej obsahom, dokonca podľa tvrdení žalobcu jej obsah pripravoval žalovaný v rade 1/. Bolo preto nadbytočné v tomto smere vykonávať dokazovanie navrhnuté žalovaným výsluchom notárky JUDr. Viery Kupcovej. Najmä, keď účastníci jednoznačne neuvádzali, či notárka bola aj prítomná pri odovzdávaní peňazí. Taktiež zmluva o pôžičke neobsahuje žiadne dojednanie o zmene v obsahu záväzku, ani z nej nevyplýva, že by šlo o dohodu urovnání. Žalobca predložením tohto listinného dôkazu - zmluvy o pôžičke preukázal, že žalovanú istinu 66.387,83 Eur žalovaným požičal ako solidárnym dlžníkom a peniaze im v hotovosti aj dňa 05.12.2006 odovzdal. Vzhľadom na obranu žalovaného v rade 1/ sa súd zaoberal aj otázkou premlčania. Žalovaný v rade 1/ tvrdil, že k premlčaniu práva žalobcu došlo neuplatnením jeho nároku v lehote do 05.12.2010. V danom prípade však k požičaniu finančných prostriedkov došlo podľa písomnej zmluvy o pôžičke a potvrdenia o ich prevzatí dňa 05.12.2006, dohodnutá doba splatnosti záväzku bola 05.12.2007. Pri pôžičke zákon určuje premlčaciu dobu trojročnú a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. Právo môže byť vykonané prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu, teda keď je actio nata. V prípadoch splnenia dlhu obmedzeného na presne určenú dobu, po uplynutí ktorej sa dlh stane zročným, je spojený začiatok plynutia premlčacej doby práve so zročnosťou dlhu. Žalovaný v rade 1/ a spoludlžník Peter Krajčúška mali vrátiť pôžičku do 05.12.2007, koniec trojročnej premlčacej lehoty pripadol na deň 05.12.2010. Keďže na deň 05.12.2010 pripadla nedeľa, v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka koniec premlčacej lehoty pripadol na najbližší pracovný deň, čo je pondelok 06.12.2010, takže nárok žalobcu nie je premlčaný. Ide o hmotnoprávnu lehotu; na jej zachovanie sa vyžaduje, aby prejav vôle došiel najneskôr posledným dňom lehoty adresátovi, resp. aby právo bolo uplatnené na súde (oproti procesnej lehote, kde pre jej zachovanie stačí ak sa posledný deň lehoty podanie odovzdá na pošte). Inak povedané, ak by žaloba nebola 06.12.2010 doručená súdu, ale podaná na poštovú prepravu a súdu doručená neskôr, došlo by k premlčaniu žalovaného nároku. Okresný súd sa taktiež nestotožnil ani s ďalšou časťou obrany žalovaných, že pôžičku už splatili splátkami, v ktorom smere z vykonaného dokazovania bolo preukázané len splatenie pôžičky v sume 20.000,00 Eur (dňa 16.09.2009 v sume 6.000,00 Eur, dňa 30.09.2009 v sume 4.000,00 Eur, dňa 25.08.2009 v sume 5.000,00 Eur, dňa 12.10.2009 v sume 2.500,00 Eur, dňa 06.11.2009 v sume 500,00 Eur, dňa 12.11.2009 v sume 1.000,00 Eur a dňa 20.11.2009 v sume 1.000,00 Eur). V prípade žalovaným v rade 1/ uvádzanej splátky 2.821,48 Eur sa tento účastník dostal do stavu dôkaznej núdze, a preto o uvedenú sumu okresný súd žalovanú sumu neznižil. Žalovaný v rade 1/ si protirečil vo svojich tvrdeniach v prvostupňovom konaní, či predmetná suma je v celom rozsahu splátkou pôžičky alebo len z časti. Z časti malo ísť o kúpnu cenu za zimné pneumatiky a elektronické disky. Vzhľadom k tomu, že v konaní vyšlo najavo, že žalovaní v rade 1/ a 2/ z titulu poskytnutej pôžičky vrátili žalobcovi len časť v sume 20.000,00 Eur, okresný súd zaviazal oboch spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi nevrátenú časť pôžičky, t.j. sumu 46.387,83 Eur s príslušenstvom (§ 10a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Žalovaným navrhnuté dokazovanie výsluchom Edity Boťanskej, účtovníčky firmy MIMO TATRY, s.r.o. k skutočnostiam týkajúcim sa prevodu peňažných prostriedkov z finančných účtov tejto spoločnosti okresný súd nepristúpil, pretože úverovo zaviazaná nebola právnická osoba MIMO TATRY, s.r.o., ale žalovaný Robert Vítek a žalovaný v 2./ rade Peter Krajčúška ako fyzické osoby. Aj keď boli spoločníkmi firmy MIMO TATRY, s.r.o., ak by k splátkam ich pôžičky došlo prevodom finančných prostriedkov z účtov tohto tretieho subjektu, nemohli by byť vykázané v účtovníctve ako splátky úveru fyzických osôb. Z rovnakého dôvodu súd nevyočul manželku žalovaného v rade 1/ O. S., ktorá mala pre účtovníčku

spracovávať podklady za účelom realizácie platieb a výberu finančných prostriedkov v hotovosti. Navyše realizáciu takýchto finančných transakcií nepreukazujú svedecké výpovede, ale v tomto prípade účtovné doklady, teda listinné dôkazy. Vykonanie týchto dôkazov žalovaný v rade 1/ navrhol prvýkrát až na pojednávaní 23.05.2012, po vypočutí svedka F. a žalovaného v rade 2/, takže súd tento procesný návrh považoval za účelový. Dohoda o zabezpečení vrátenia čiastky 2.000.000,- Sk prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve právnickej osoby MIMO TATRY, s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo 06.06.2008 uzatvorenej medzi týmto subjektom a žalobcom preukázaná nebola. Naopak predávajúci si v tejto zmluve vymienil právo od zmluvy odstúpiť v prípade, ak dohodnutá kúpna cena nebude zaplatená v lehote 30 dní od povolenia vkladu vlastníckeho práva. Rozhodnutie o trovách konania si súd postupom podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vyhradil na dobu po právoplatnosti veci samej.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podali žalovaní v rade 1/ a 2/ odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadali, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne. Prvostupňovému súdu vytýkali neúplne zistený skutkový stav veci, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy, z toho vyplývajúce nesprávne skutkové zistenia a napokon aj to, že svojim postupom odňal žalovanému v rade 2/ možnosť konať pred súdom. V ďalších podrobnostiach odvolatelia namietli hodnotenie svedeckej výpovede svedka T. F. tak, ako to uviedol prvostupňový súd. Rovnako tak namietli aj hodnotenie svedeckej výpovede Petra Krajčúška, ktorý svedčil v prospech žalovaných. Okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, preto lebo nevykonal výsluch účtovníčky p. I. A., ako aj manželky žalovaného O. S.. Títo svedkovia pritom mohli celkom jednoznačne ozrejmiť tvrdenia žalovaného ohľadom splácania žalovanej sumy. Argumenty uvádzané prvostupňovým súdom prečo nevykonal navrhnuté dôkazy neobstoja. Odhliadnuc od uvedeného, žalovaní sa dostali do dôkaznej núdze aj preto, lebo pôvodne žalovaný v rade 3/ R. G., ktorý bol účastníkom sporného zmluvného vzťahu medzičasom zomrel a nemohol byť účastníkom konania. Odňatie možnosti na konanie pred súdom žalovaný v rade 2/ videl v tom, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu okresného súdu, čo bolo vytknuté aj uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/444/2012 zo dňa 31.05.2013 nemohol vystupovať v konaní ako účastník na strane žalovaného. Dňa 24.09.2014 prvostupňový súd uskutočnil pojednávanie, na ktoré predvolal žalovaného v rade 2/ a umožnil sa mu vyjadriť k veci ako účastníkovi. Týmto postupom však nebola podľa názoru odvolateľa zhojená procesná vada konania. Účastník má okrem možnosti zúčastniť sa na pojednávaní aj celý rad ďalších procesných práv, ktoré mu musia byť umožnené. Žalovaný v rade 2/ nemal možnosť vyjadriť sa priamo k jednotlivým dôkazom, ktoré súd v priebehu konania vykonával, nemal možnosť klásť otázky svedkom, nemal možnosť podávať návrhy, podania, opravné prostriedky a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Taktiež súd žalovaného v rade 2/ ani ako účastník nevypočul, ale uspokojil sa s jeho výsluchom v procesnom postavení svedka.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania žalovaní v rade 1/ a 2/ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (rozhodnutie odvolacieho súdu zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, s ktorým tak tvorí jeden celok). Podrobnosť

skutkových zistení a právneho posúdenia veci okresným súdom je z odôvodnenia jeho rozhodnutia zjavná. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku v potrebnej miere vysvetľuje, čo považoval okresný súd za rozhodujúce pre posúdenie dôvodnosti nároku uplatneného žalobcom. Rozsudok prvostupňového súdu bol vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnený (aj čo do právneho posúdenia veci). Súd uviedol, ktoré skutkové zistenia považoval za relevantné a ako ich mal preukázať (z akých dôkazov vychádzal), aké právne normy aplikoval a z akých dôvodov neprihliadol v celom rozsahu na skutkové a právne argumenty prednášané žalobcom a obranu žalovaných. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

Čo sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že odvolateľ- žalovaný v rade 1/ neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Aj odvolací súd bol toho názoru, že žalovaní si svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 05.12.2006 riadne nesplnili, keď žalobcovi v postupných splátkach preukázateľne vrátili len sumu 20.000,00 Eur. V konaní vykonané dôkazy nepotvrdili pravdivosť tvrdení žalovaných o zániku ich záväzku splnením. Za stavu, kedy bolo preukázané, že žalovaní si od žalobcu požičali sumu 2.000.000,00 Sk (t.j. 66.387,83 Eur), bolo na nich, aby preukázali jej vrátenie. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa však v konaní dostali do stavu dôkaznej núdze s ich tvrdením o zániku záväzku s plnením, a to predovšetkým preto, lebo k vráteniu pôžičky malo dochádzať aj v splátkach v hotovosti, o ktorých stretnutiach neboli vyhotovované žiadne písomné potvrdenia. Zaplatenie splátok pôžičky v hotovosti vo výške 41.167,35 Eur nevyplývalo ani zo svedeckej výpovede T. F..

V súvislosti s vytýkanými nesprávnymi skutkovými závermi okresného súdu (majúcim podľa odvolateľa základ v nesprávnom hodnotení svedeckých výpovedí svedkov Petra Krajčušku a T. F.) odvolací súd uvádza, že do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). Tiež do obsahu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí právo účastníka konania (dotknutej osoby) dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý účastník konania predkladá (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie, vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené.

Vo vzťahu k namietanému odňatiu možnosti na konanie pred súdom, ku ktorému malo dôjsť tým, že žalovaný v rade 2/ bol po istú časť konania vypočúvaný v pozícii svedka je potrebné uviesť, že uvedený procesný nedostatok bol napravený na pojednávaní na okresnom súde dňa 24.09.2014, na ktoré bol žalovaný v rade 2/ riadne predvolaný a na ktorom bol poučený súdom ako účastník konania s tým, že mu zároveň bola daná možnosť vyjadriť sa k veci. S poukazom na uvedené odvolací súd nedospel k záveru, že by takýmto postupom okresného súdu došlo k odňatiu možnosti na konanie pred súdom, keď navyše predmetné pochybenie sa týkalo len žalovaného v rade 2/, ktorý odvolanie nepodal.

Vo vzťahu k ďalším žalovaným v rade 1/ navrhovaným, ale nevykonaným dôkazom odvolací súd uvádza, že povinnosťou okresného súdu nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 120 ods. 1 O.s.p. sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhu alebo predstáv účastníka nie je postupom, ktorým by mu súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. V danom prípade oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu aj odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré boli vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov (výsluch účtovníčky p. I. A., manželky žalovaného O. S.) prvostupňový súd podrobne s ohľadom na povinnosť mu uloženú v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. riadne odôvodnil (str. 12 rozsudku).

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže v tejto časti nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia totiž, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.